

Sygn. akt IV P 109/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Człuchowie IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Marek Osowicki
Protokolant:	sekretarz sądowy Anna Górską

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2016 r. w Człuchowie

sprawy z powództwa J. M.

przeciwko M. Z.

o wydanie świadectwa pracy, ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy, o sprostowanie świadectwa pracy, o wydanie druku Z-3 i o odszkodowanie za nie wydanie w terminie świadectwa pracy

I. Zasądza od pozwanej M. Z. na rzecz powódki J. M. kwotę 1 500,00 zł (jeden tysiąc pięćset złotych 00/100) tytułem odszkodowania za nie wydanie w terminie świadectwa pracy

II. W pozostałym zakresie powództwo oddała.

III. Umarza postępowanie o wydanie świadectwa pracy, ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy, o sprostowanie świadectwa pracy, o wydanie druku Z-3

IV. Koszty procesu znosi wzajemnie

V. Nakazuje ściągnąć od pozwanej M. Z. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Człuchowie kwotę 445,65 zł tytułem kosztów sądowych.

VI. Wyrokowi w punkcie pierwszym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 1.850, 00 zł.

Sygn. akt IV P 109/15

UZASADNIENIE

Powódka J. M. wniosła przeciwko pozwanej M. Z. o wydanie świadectwa pracy od 1.08.2013 r. do 31.07.2015 r. i zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kwoty 4.104,40 zł tytułem ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy oraz kwoty 10.000 zł tytułem naprawienia szkody za niewydanie w terminie świadectwa pracy innej niż utrata wynagrodzenia w związku z pozostawaniem bez pracy wraz z kosztami procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż 1.08.2013 r. powódka zawarła z pozwaną, w której imieniu działał jako jej pełnomocnik W. Z. umowę o pracę na czas określony do 31.07.2015 r. na stanowisku doradca klienta w palcówce (...) S.A. w C.. Powódka pismem z 18.04.2014 r. doręczonym pracodawcy 5.05.2014 r. złożyła oświadczenie o wypowiedzeniu stosunku pracy za dwutygodniowym okresem wypowiedzenia. W dniu 14.05.2014 r. dowiedziała

się, że jest w 6 tygodniu ciąży. Sąd Rejonowy w Człuchowie IV Wydział Pracy wyrokiem z 3.02.2015 r. (sygn. akt IV P 73/14), dopuścił powódkę do pracy na stanowisku doradcy klienta na warunkach wynikających z umowy o pracę z 1.08.2013. Sąd Okręgowy w Słupsku wyrokiem z 12.06.2015 r. (sygn. akt V Pa 41/15), oddalił apelację pozwanej. Powódka niezwłocznie po otrzymaniu orzeczenia sądu okręgowego pismem z 30.06.2015 r. zgłosiła pracodawcy gotowość podjęcia pracy, a ponadto już w piśmie z 19.05.2014 r. wskazała gotowość dalszego wykonywania pracy na dotychczasowym stanowisku. Pozwana odpowiedziała, iż pismo zostało złożone po terminie i pozostawia go bez dalszego biegu. Umowa o pracę wygasła z dniem 31.07.2015 r. Powódka w 2013 r. wykorzystała 10 dni urlopu a w 2014 r. 1 dzień urlopu. Powódka wezwała pozwaną do niezwłocznego wydania świadectwa pracy i wypłatę ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w kwocie 4.104,40 zł . Powódka 22.12.2014 r. urodziła syna i zdeklarowała korzystanie z urlopu macierzyńskiego. Od 22.12.2014 r. do 20.12.2015 r. i do dnia wniesienia pozwu nie otrzymuje świadczenia macierzyńskiego ze względu na fakt, iż pozwana nie przekazała stosownych dokumentów do ZUS-u i z tego tytułu powódka wnosi o zasądzenie odszkodowania.

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych oraz umorzenie postępowania w zakresie żądania wydania świadectwa pracy i wypłaty ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwana podniosła, iż wydała powódce świadectwo pracy i wypłaciła ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy. W zakresie żądania odszkodowania za niewydanie świadectwa pracy powódka nie może domagać się jego zasądzenia, gdyż zgłosiła gotowość podjęcia pracy z przekroczeniem terminu wskazanego w treści przepisu art. 48 § 1 k.p. w zw. z art. 57 § 4 k.p., ponadto nie poniosła szkody bowiem przysługujący jej zasiłek macierzyński zostanie wypłacony od daty porodu.

Powódka 13.01.2015 r. złożyła pozew przeciwko pozwanej o sprostowanie świadectwa pracy z 23.11.2015 r. doręczonego powódce 4.12.2015 r.

Sąd postanowieniem z 19.01.2015 r. postanowił połączyć sprawę IV P 3/16 ze sprawą IV P 109/15 w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia i dalej prowadzić pod sygn. akt IV P 109/15.

Pełnomocnik powódki w piśmie z 9.02.2016 r. wniósł o zobowiązanie pozwanej do przekazania do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. prawidłowo wypełnionego druku Z-3.

Pełnomocnik powódki na rozprawie 14.04.2016 r. cofnął powództwo o wydanie świadectwa pracy, sprostowanie świadectwa pracy, wydanie dokumentu Z-3 i wypłatę ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy oraz zmodyfikował powództwo o wypłatę odszkodowania na kwotę 4.000 zł.

Pełnomocnik pozwanej wyraził zgodę na cofnięcie powództwa w zakresie wydania świadectwa pracy, sprostowania świadectwa pracy, wydania dokumentu Z-3 i wypłatę ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy.

Sąd ustalił ci następuje:

Powódka J. M. była zatrudniona u pozwanej M. Z. na podstawie umowy o pracę na czas określony od 1.08.2013 r. do 31.07.2015 r. na stanowisku doradca klienta w palcówce (...) S.A. w C..

(dowód: umowa o pracę k.6).

Powódka 5.05.2014 r. złożyła pracodawcy oświadczenie o wypowiedzeniu stosunku pracy za dwutygodniowym okresem wypowiedzenia a 14.05.2014 r. dowiedziała się, że jest w 6 tygodniu ciąży. Pismem z 19.05.2014. złożyła pozwanej oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu.

(dowód: k.7-9).

Sąd Rejonowy w Człuchowie IV Wydział Pracy wyrokiem z 3.02.2015 r. (sygn. akt IV P 73/14), dopuścił powódkę do pracy na stanowisku doradcy klienta na warunkach wynikających z umowy o pracę z 1.08.2013 r. a Sąd Okręgowy w

Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z 12.06.2015 r. (sygn. akt V Pa 41/15), oddalił apelację pozwanej.

(dowód: k. 13-17).

Powódka po nadaniu 22.06.2015 r. orzeczeniu sądu okręgowego pismem z 30.06.2015 r. zgłosiła pracodawcy gotowość podjęcia pracy

(dowód: k.10).

Pozwana pismem z 23.07.2015 r. poinformowała powódkę, iż zgłosiła gotowość podjęcia pracy z przekroczeniem terminu wskazanego w treści przepisu art. 48 § 1 k.p. i pozostawia go bez dalszego biegu.

(dowód: k.21).

Powódka pismem z 10.08.2015 r. wezwała pozwaną do niezwłocznego wydania świadectwa pracy i wypłatę ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy za 2014 i 2015 r.

(dowód: k.22).

Powódka otrzymała świadectwo pracy od pozwanej 4.12.2015 r. a sprostowanie świadectwa pracy na początku lutego 2016 r.

(bezsporne).

Postępowanie o wypłatę zasiłku macierzyńskiego powódce było przesuwane od 25.02.2015 r. z uwagi na toczące się postępowanie sądowe o dopuszczenie do pracy i wyjaśniające oraz odnośnie wypełnienia druku ZUS Z-3.

(dowód: k.27-32).

(...) Oddział w S. pismem z 26.01.2016 r. poinformował powódkę, iż pozwana jako pracodawca nie przekazała dokumentacji niezbędnej do podjęcia wypłaty zasiłku macierzyńskiego.

(dowód: k.79).

(...) Oddział w S. pismem z 19.02.2016 r. wezwał pozwaną o nadesłanie druku Z-3 w terminie 5 dni.

(dowód: k.93).

Pozwana 2.03.2016 r. wypłaciła powódce ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy w kwocie 2.859,45 zł.

(dowód: potwierdzenie przelewu k.96).

W dniu 22.03.2016 r. powódka otrzymała świadczenie macierzyńskie z (...) Oddział w S. za okres od 22.12.2014 r. do 20.12.2015 r. w wysokości 17.258,32 zł .

(dowód: potwierdzenie przelewu k.96).

Powódka z uwagi na brak wypłaty zasiłku macierzyńskiego zawarła umowy pożyczki z matką M. C. (1), ojcem i kuzynką, z tytułu których poniosła koszty opłat w łącznej kwocie 1500 zł .

(dowód: zeznania M. C. k.107 od 00:05:15 do 00:20:12).

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

W niniejszej sprawie pozostało do rozstrzygnięcia jedynie roszczenie o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki odszkodowania za niewydanie w terminie świadectwa pracy w kwocie 4.000 zł oraz rozstrzygnięcie o kosztach procesu.

Stosownie do przepisu art. 99 k.p. pracownikowi przysługuje roszczenie o zapłatę odszkodowania w przypadku poniesienia szkody w postaci niemożności podjęcia nowego zatrudnienia z powodu działania pracodawcy polegającego na niewydaniu w terminie lub wydaniu niewłaściwego świadectwa pracy. Odpowiednio niemożność zarejestrowania się w urzędzie pracy i otrzymania zasiłku dla bezrobotnych z powodu niewydania lub opóźnienia wydania świadectwa pracy implikuje powstanie szkody w rozumieniu komentowanego przepisu. Przy rejestracji w charakterze bezrobotnego wymagane jest bowiem świadectwo pracy, a od przedstawienia świadectwa pracownik może zostać zwolniony przez kierownika urzędu pracy tylko w szczególnie uzasadnionych przypadkach (§ 8 ust. 5 rozp. (...) z 12.11.2012 r. w sprawie rejestracji bezrobotnych i poszukujących pracy, Dz.U. z 2012 r. poz. 1299 ze zm.).

Należy podzielić stanowisko Sądu Najwyższego i poglądy doktryny prawa pracy, iż pracownik może na podstawie art. 471 KC w zw. z art. 300 KP dochodzić od pracodawcy naprawienia szkody wyrządzonej niewydaniem w terminie lub wydaniem niewłaściwego świadectwa pracy innej niż utrata zarobków w związku z pozostawaniem bez pracy (tak : wyrok SN z 13.10.2004 r. II PK 36/04, OSNP 2005, Nr 8, poz. 106, T. L. artykuł (...) 2008/12/2-12, R. S. artykuł Sł. P.. 2009/6/7-8).

W ocenie sądu niewydanie świadectwa pracy lub druku ZUS Z-3 może pozbawić pracownika wypłaty zasiłku macierzyńskiego.

W ocenie sądu zasiłek macierzyński wypłacany w okresie urlopu macierzyńskiego pracownika pełni zbliżoną funkcję do wynagrodzenia za pracę czy do zasiłku dla bezrobotnych tj. dostarczenia pracownikowi niezbędnych środków do utrzymania się i jego rodziny. Również w powyższym przypadku należy stosować odpowiednio przepisy o odpowiedzialności odszkodowawczej pracodawcy przez art. 300 k.p.

Przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej pracodawcy będzie w rozpoznawanym przypadku wydanie nieterminowo dokumentu ZUS Z-3, szkoda i adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zachowaniem pracodawcy a szkodą.

W niniejszej sprawie niewątpliwie powódka z dniem 12.06.2015 r. została prawomocnie dopuszczona do pracy a stosunek pracy pomiędzy stronami ustał 31.07.2015 r. a pierwsze świadectwo pracy pozwana doręczyła powódce 4.12.2015 r.

Bezsporne było też, iż powódka w okresie od 22.12.2014 r. do 20.12.2015 r. miała prawo do zasiłku macierzyńskiego. Postępowanie o wypłatę zasiłku macierzyńskiego powódce było przesuwane od 25.02.2015 r. z uwagi na toczące się postępowanie sądowe o dopuszczenie do pracy i wyjaśniające oraz odnośnie wypełnienia druku ZUS Z-3.

Z informacji (...) Oddział w S. z 26.01.2016 r. wynika, iż pozwana jako pracodawca nie przekazała dokumentacji niezbędnej do podjęcia wypłaty powódce zasiłku macierzyńskiego. (...) Oddział w S. pismem z 19.02.2016 r. wezwał pozwaną o nadesłanie druku Z-3 w terminie 5 dni.

Powódka zgodnie z przepisami winna co miesiąc, w terminach wypłaty wynagrodzenia otrzymywać należny jej zasiłek macierzyński, będący źródłem jej utrzymania i jej dziecka.

Ze względu na okoliczność, iż pozwana kwestionowała uchylenie się powódki od oświadczenia woli o wypowiedzeniu umowy o pracę, następnie niedopuszczenia powódki do pracy, mimo prawomocnego wyroku sądu pracy, nie wydanie w terminie świadectwa pracy a ostatecznie nie wypełnienie i nie przedłożenie w terminie do właściwego oddziału ZUS druku Z-3 wypłata zasiłku macierzyńskiego za okres od 22.12.2014 r. do 20.12.2015 r. nastąpiła dopiero 22.03.2016 r.

W ocenie sądu powódka wiarygodnymi zeznaniami świadka M. C. (1) wykazała, iż z uwagi na fakt, że nie otrzymywania zasiłku macierzyńskiego miała problemy finansowe i wspomagała się pożyczkami pieniędzy od świadka, ojca i kuzynki, z tytułu których zobowiązana była ponieść opłaty w łącznej kwocie 1500 zł.

Strona powodowa wykazała, iż pozwana nieterminowo wydała powódce zarówno świadectwo pracy jak i druk ZUS Z-3.

Zdaniem sądu nieprzesłanie przez pozwaną do ZUS-u druku Z-3, spowodowało wypłatę zasiłku dopiero po 3 miesiącach od upływu końcowego terminu wypłaty zasiłku za ostatni miesiąc.

W ocenie sądu normalnym skutkiem zaniedbań pracodawcy w zakresie wystawienia druku Z-3 i nie wypłacania za poszczególne miesiące zasiłku macierzyńskiego a następnie zasiłku dla bezrobotnych było popadnięcie powódki w kłopoty finansowe, skutkujące koniecznością zaciągnięcia pożyczek u rodziny.

Szkoda powódki wyraża się w kosztach opłat z tytułu zaciągniętych pożyczek.

Strona powodowa nie wykazała w toku postępowania mimo spoczywającego na niej ciężaru dowodu (art. 6 k.c.), iż poniosła wyższą szkodę z tytułu kosztów pożyczek niż 1500 zł.

Powódka również do dnia wydania jej sprostowanego świadectwa pracy tj. do początku lutego 2016 r. do nie mogła zarejestrować się w urzędzie pracy, co potwierdzają zeznania M. C. (1).

Nie sposób uznać, iż szkodą powódki będącą normalnym następstwem niewypłacenia powódce terminowo zasiłku macierzyńskiego był brak możliwości odliczenia od podatku ulgi na dwoje dzieci powódki.

Po pierwsze pełnomocnik powódki nie przedstawiał żadnych dowodów na brak odliczenia ulgi na dzieci, a ponadto ulgę może odliczyć od podatku jedno z rodziców.

Po drugie z wyjaśnień powódki wynika, iż jej mąż w tylko przez okres od 20.01.2015 r. do końca lutego 2015 r. i przez okres 2,3 tygodni w kwietniu 2015 r. nie pracował co oznacza, iż w pozostałych okresach pracował i posiadał dochody umożliwiające odliczenie ulgi.

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie art. 471 k.c. w zw. z art. 300 k.p. zasądził od pozwanej na rzecz powódki 1.500 zł tytułem odszkodowania i oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

Sąd na zasadzie przepisu art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie o wydanie świadectwa pracy, ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy, sprostowanie świadectwa pracy i o wydanie druku Z-3, z uwagi na skuteczne cofnięcie powództwa w powyższym zakresie.

O kosztach procesu sąd orzekł na mocy przepisu art. 100 k.p.c.

O kosztach sądowych sąd orzekł stosownie do art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2000 roku, nr 90, poz. 594), stosunkowo do wyniku procesu (w.p.s. 14.105 zł, powódka wygrywa 4.104,40 brutto ekwiwalentu za urlop i 1.500 zł odszkodowania tj. w 39,73 %, opłata od pozwu w wysokości 5 % wynosi 705,25 zł, koszty dojazdu świadka 34,18 zł łącznie 739,43 zł – 60,27 % = 445,65 zł).

Wyrokowi w punkcie pierwszym na zasadzie przepisu art. 477² § 1 k.p. nadano rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty jednomiesięcznego minimalnego wynagrodzenia.